

Llei 30/2012, del 22 de novembre, de modificació de la Llei general de les finances públiques, del 19 de desembre de 1996

Índex

[Mostra/Amaga]

- Exposició de motius

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 22 de novembre del 2012 ha aprovat la següent:

Exposició de motius

L'article 7.1 de la Llei general de les finances públiques, de 19 de desembre de 1996, estipula que "prescriuen als tres anys: a) La facultat de l'Administració de liquidar els deutes tributaris i d'altres ingressos de dret públic (...); b) El dret d'exigir el pagament dels deutes liquidats (...); c) La potestat d'imposar sancions pecuniàries"; en termes similars es pronuncia l'article 40.1 de la Llei de bases de l'ordenament tributari, de 19 de desembre de 1996, segons el qual "prescriuen als tres anys: a) el dret de l'administració per a determinar el deute tributari mitjançant l'oportuna liquidació; b) l'acció per exigir el pagament dels deutes tributaris liquidats; c) l'acció per a imposar sancions tributàries; d) el dret de devolució dels ingressos indeguts"; mentre que, per la seva banda, l'article 56.1 de la Llei 10/2003, del 27 de juny, de les finances comunals, modificada per la Llei 6/2005, del 21 de febrer i per la Llei 14/2007, del 20 de setembre, estableix que "salvat allò que altres lleis estableixen, prescriuen al cap de tres anys: a) La facultat de l'Administració Comunal de liquidar els deutes tributaris i els altres ingressos de dret públic. El termini de prescripció comença a partir de la realització del fet generador o del naixement de l'obligació correlativa; b) El dret d'exigir el pagament dels deutes liquidats. El termini de prescripció s'inicia amb la notificació de la liquidació; c) La potestat d'imposar sancions pecuniàries. El termini de prescripció es compta a partir del dia en què es comet la infracció".

Pel que fa a la interrupció d'aquest termini de prescripció de "tres anys", les tres lleis disposen que "En cas d'interrupció de la prescripció el deutor no perd el temps transcorregut abans de la interrupció" (Llei general de les finances públiques i Llei 10/2003, del 27 de juny, de les finances comunals, modificada per la Llei 6/2005, del 21 de febrer i per la Llei 14/2007, del 20 de setembre) i que "En cas d'interrupció de la prescripció, el que se n'ha de beneficiar no perd el temps transcorregut abans de la interrupció si es reanuda l'inactivitat del creditor" (Llei de bases de l'ordenament tributari).

Per la seva banda, la Llei de la jurisdicció administrativa i fiscal, de 15 de novembre de 1989, estableix mitjançant el seu article 97 que "La jurisdicció administrativa i fiscal vetllarà per l'execució de les sentències i actes administratius, que siguin executius d'acord amb la llei, i el jutjat administratiu i fiscal els executarà d'acord amb les disposicions d'aquest títol", de manera que, a hores d'ara, en aplicació de la normativa existent al respecte i davant la manca d'una regulació legislativa que permeti avui dia desenvolupar prerrogatives d'autotutela executiva, les administracions públiques es veuen obligades a acudir a la "jurisdicció administrativa i fiscal" quan es troben en la necessitat de procedir a "l'execució de les sentències i actes administratius, que siguin executius d'acord amb la llei".

El marc normatiu existent en l'actualitat comporta que, en cas d'impagament de tributs i sancions prèviament liquidats i notificats, les administracions públiques es vegin obligades a instar l'execució d'aquests actes administratius impetrant l'auxili de la jurisdicció administrativa i fiscal; consegüentment, vist que la presentació de la demanda per part d'una administració no evita que es mantingui la vigència del termini de prescripció ja transcorregut abans del moment de producció del fet interruptor, a la pràctica, l'execució d'aquests actes administratius queda supeditada a l'eficiència de l'actuació dels òrgans judicials.

I, amb relació a aquesta eficiència, és palesa l'existència de dilacions en la tramitació de les sol·licituds d'execució d'actes administratius, amb les consegüents dificultats que aquesta circumstància genera en el cobrament de deutes pendents, que en algunes ocasions esdevé fins i tot impossible per motius de prescripció.

Malauradament, tot i els esforços esmerçats al respecte, la problemàtica detectada no ha estat solucionada, existint un retard en l'execució dels actes administratius que respon a causes estructurals i que dona lloc a una situació d'anormal funcionament de l'Administració de la Justícia, tal i com els tribunals del Principat han tingut l'ocasió d'estatuir recentment.

És per això que la present Llei davant la situació existent, amb la finalitat d'atenuar els perjudicis derivats de la manca d'execució en seu judicial d'actes administratius i per mentre no es disposi d'una legislació que permeti a les administracions públiques desenvolupar prerrogatives d'autotutela executiva, modifica la normativa reguladora de la interrupció del termini de prescripció continguda a la Llei general de les finances públiques, de 19 de desembre de 1996, aplicable a la facultat de l'Administració de liquidar els deutes tributaris i d'altres ingressos de dret públic, al dret d'exigir el pagament dels deutes liquidats i a la potestat d'imposar sancions pecuniàries, en el sentit de preveure que, en cas d'interrupció de la prescripció, començarà a córrer de nou el termini fixat de tres anys des de la producció del fet interruptor, sense que es pugui computar el termini de temps transcorregut abans de la interrupció.

Amb aquesta finalitat, s'aprova la Llei de modificació de la Llei general de les finances públiques, de 19 de desembre de 1996.

Registreu-vos a LesLleis.com per
accedir al contingut complet d'aquesta pàgina.

[Registre gratuït](#) [Subscripció](#) [Ja Estic Registrat](#)